

475. Én Istenem! Sok nagy bűnöm

Vad Péter Zsigmond

1. Én Is - te - nem! Sok nagy bű - nöm lel - ke - met szo - ron - gat - ja;
2. E vi - lá - gon min - den ú - ton a - kár - mer - re in - du - lok:

4

It - ten nin - csen, ki se - gít - sen, hát ki - hez fo - lya - mod - jam?
Sú - lyos ter - hem, be - teg - sé - gem, ki el - ve - gye, nem lá - tok.

3. Hozzád térek, végy be, kérlek, Atyám, és haragodban
Meg ne büntess, légy kegyelmes hozzám te szent Fiadban!

4. Ha keresztet reám veted, adj engedelmes szívet,
Hogy tűréssel, reménységgel várjam üdvösségemet!

5. Nyújtsd kegyelmed és Szentlelked, mely engem vezéreljen;
Bűn, ellenség, hitetlenség kárhozatra ne vigyen!

6. Ha bűneim, büntetésim engemet rettentenek:
Rejtekhelye és reménye te vagy, Krisztus, lelkemnek.

7. Sebeidbe rejts el engem, hol bízvást megmaradok,
Bár kint valljak vagy meghaljak, jól tudom, hozzád jutok!

8. Te énnékem ellenségem haláloddal legyőzted,
Boldog helyem, üdvösségem a mennyben megszerezted.

9. Áldott Isten egy felségben, tebenned szívem örül:
Mert te szavad igaz marad: Aki hisz, az üdvözü!